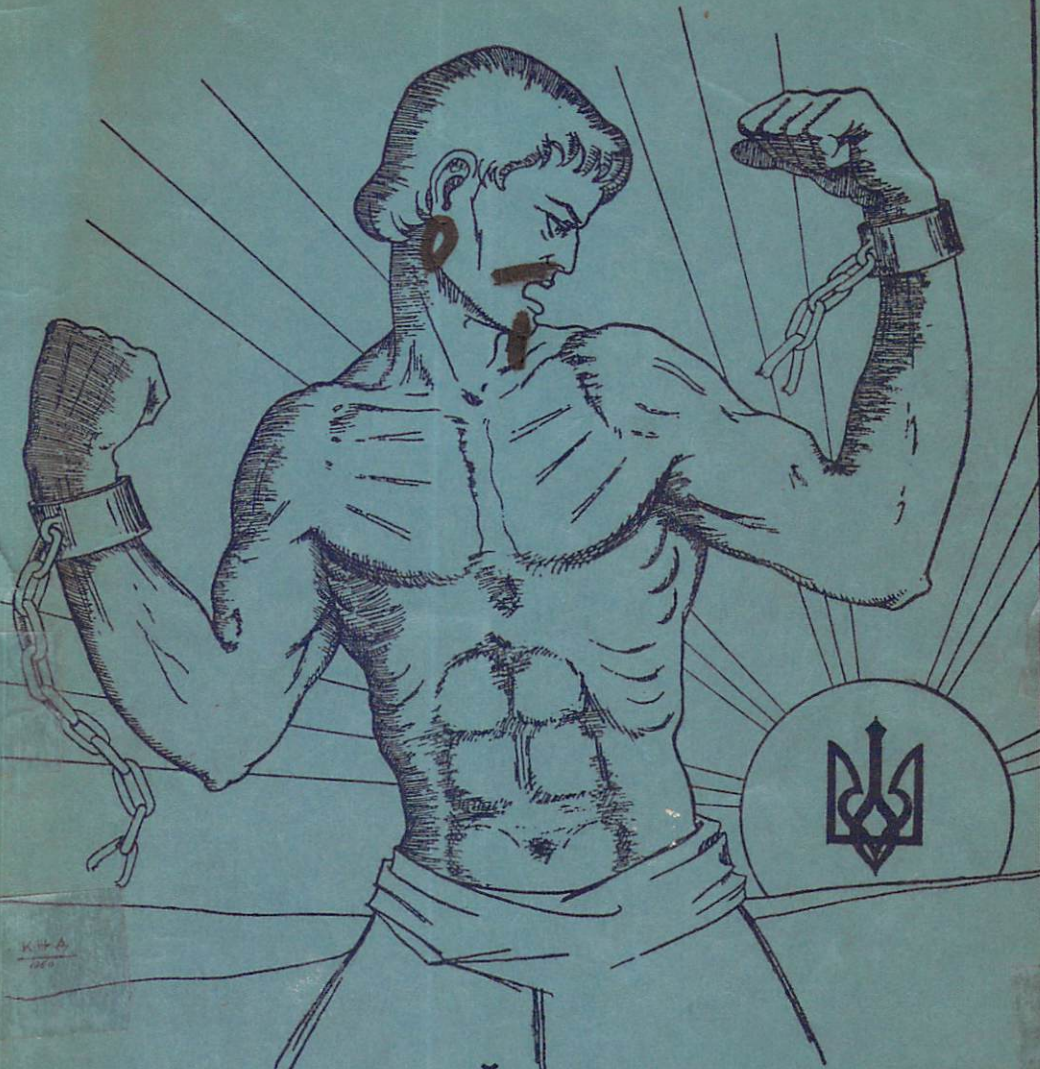


Л. Кривонос № 59 - 1237  
18

10/0

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ  
ВОЛЯ НАРОДАМ ~ ВОЛЯ ЛЮДИНІ



К. Ч. А.  
1960

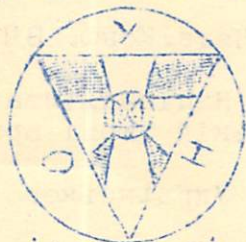
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІСТ  
ЗБІРКА ІДЕОЛОГІЧНО-ВИХОВНИХ  
МАТЕРІАЛІВ

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОВОРНУ ДЕРЖАВУ!

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

# УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІСТ



ЗБІРКА ІДЕОЛОГІЧНО-ВИХОВНИХ  
МАТЕРІАЛІВ

ЗАСВОЮЙ І ШКОЛИ В СЕБЕ  
МУЖНІ ЧЕРТИ ХАРАКТЕРУ  
УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

1949(2)

ВИД. ПТІ-ВЕРХОВИНА.

## З М І С Т :

|   |         |
|---|---------|
| Ми як діюче... /З Декл. Пров. ОУН/  | Стор. 1 |
| До членських кадрів Організації<br>/Провід Підтер. Верховина/               | " 3     |
| Моральні вимоги до членів ОУН   | " 5     |
| Десять заповідей Укр. Націоналіста /Декалог/                                | " 7     |
| Пояснення декалогу  | " 8     |
| Обовязки члена Організації Укр. Націоналістів                               | " 16    |
| Присяга /Із Пост. ІІ Надз. Конф. ЗЧ ОУН/                                    | " 19    |
| Молитва Українського Націоналіста<br>/складена в польській тюрмі Бригідках/ | " 20    |
| 13 прикмет характеру Українського Націоналіста                              | " 22    |
| Ми йдем...  | " 25    |
| 44 правила життя  | " 27    |
| Про характер /На підставі реф. Д. Донцова/                                  | " 32    |
| До завдань Організації /членства на чужині/                                 | " 38    |
| Наші завдання на чужині   | " 44    |



„Ми, як діuche народне покоління, сповняємо свій почесний обов'язок, незалежно від того, чи нам ледуть за це терновий, чи лавровий вінок. Ми віримо в силу і воскресення України і знаємо, що своїми ділами наближаємо день національного і соціального визволення. Коли б ми і впали, то на нашій крові і ділах зростаються чергові борці, що почате діло попроведуть далі, так, як і ми продовжуємо труд і працю наших батьків. А втім ми знаємо і віримо, що день нашої перемоги вже недалекий.“

З Декларації Проводу

ОУН

Знаємо, що правильне поставлення вишкільної праці вимагає устійнення життєвих умов, а існуючі обставини, що серед них жиемо, тільки утруднюють її. Все ж запорука успіху у вишкільно-виховних працях, кожного члена над самим собою, залежить тільки від самого членства.

Тямте що:

Вартості тих, що почали похід нації й густо відкрили шлях походу багром своєї крові,

вартості тих, що сьогодні "закуті в дубову тугіють" рішають про "бути, чи не бути" нації,

мусять стати вартостями тих, що завтра поповнять проріджені ряди і могутнім кроком дійдуть до МЕТИ.

ГЕРОЛИМ СЛАЗА !

Провід Підгерену

ВЕРХОВИНА

ooo000ooo  
\*\* \*\* \*\* \*\* \*\*

„ПОЛДЖЕМО, А НЕ ПОСОРОМИМО ЗЕМЛІ  
НАШО І”

Князі дружинники.

„ЛУШЕ БУТИ ПОРУБАНИ, ЯК ПОЛОНЕ-  
НИМ”

Святослав Завойовник.

„НЕ БІДІТЬСЯ ШЕРТІ ЧІ НА РАТІ,  
НІ ОД ЗВІРА, АЛЕ ТВОРІТЬ МУЖЕ-  
СЬКЕ ДІЛО”

Володимир Мономах.

ВІДПОВІДЬ

„АБО ДОБУТИ, АБО ДОМА НЕ БУТИ !”

Козацький клич.

„НЕ МОЖНА ЗДЕРЖАТИСЬ ЗІД МЕЧА,  
ДОТИ ТРИМАТИМЕМО ЙОГО ОБНАЖЕНІМ,  
ДОКИ НЕ ДОБЬЕМОСЬ ВОЛЬНОГО ЖИТТЯ,  
КРАЩЕ ГОЛОВОЮ НАЛОЖИТИ,  
НІЖ ВЕРНУТИСЬ У НЕВОЛЮ.”

Богдан Хмельницький.

„НЕХАЙ ВІЧНА БУДЕ СЛАВА,  
ЩО ПРЕЗ ШАБЛІ МАЄМ ПРАВА !”

Іван Мазепа.

„НАШІ ЖЕРТВИ НЕ ЗНАЛИ ДАРЕМНО,  
БО З НАШОЇ КРОВИ ВИРОСТУТЬ ТІ,  
ХТО ДОКІНЧИТЬ НАШЕ ДІЛО.”

Іван Гонта.

## МОРАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЧЛЕНІВ ОУН

ОУН ставить дуже високі моральні вимоги до своїх членів.

Членом ОУН не може бути перший ліпший під поглядом характеру українець. Членами ОУН можуть бути лише люди готові для України на все: готові за неї, коли цього вимагає потреба, гордо вмирати і готові за неї перед найбільших труднощів довгі роки боротися. Членами ОУН можуть бути лише люди сильної волі, стійкого характеру, люди дисципліновані, відважні. Для людей слабого характеру, людей нестійких, крутиїв, спекулянтів, людей зайчої вдячі - в ОУН місця немає. Безперервна війна проти озброєного наймодернішою зброєю, в тисячу разів сильнішого від нас під оглядом матеріальної сили окупанта, вимагає людей сильних, дібраних.

Хто відповідає моральним вимогам, що їх ставить український націоналізм до своїх визнавців, той завжди, незалежно від того, хто він - селянин, робітник чи інтелігент - незалежно від своєї освіти може стати членом ОУН.

Від всіх своїх членів ОУН вимагає безумовного виконання всіх наказів і інструкцій провідників. За невиконання наказів приміюється в ОУН суворі кари, включно до кари смерті. ОУН вимагає від своїх членів також постійної активності, постійної роботи. Член ОУН, який через певний час з неоправданих причин є неактивний, карається. Кожен член ОУН повинен також





ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ УКРАЇНСЬКОГО

НАЦІОНАЛІСТА

*ДЕКАЛОГ*

Я, Дух, відвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потоки і поставив на грані двох світів творити нове життя.

1. Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї.
2. Не дозволиш нікому плямити ні слави ні чести Твоїї Нації.
3. Тямтею про Великі Дні наших змагань.
4. Будь гордий з того, що Ти є спадкоємцем боротьби за славу Володимирового Тризуба.
5. Пам'ятай смерть Великих Лицарів.
6. Про справу не говори з ким можна, тільки з ким треба.
7. Не завгаєшом виконати найнебезпечнішого чину, якщо цього вимагатиме добро справи.
8. Ненавистю і безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів Твоїї Нації.
9. Ані просьби, ані грозби, ні туртури, ані смерть не приневолять Тебе зрадити тайни.
10. Змагатимеш до поширення сили, простору, слави та багатства Української Держави.

## ПОЯСНЕННЯ ДЕКАЛОГУ

Вступ - вясовує, що це український націоналізм та як він повстав. Він впливає із глибини українського духа. Націоналізм - це Дух відвічної стихії. Існує з того часу від коли існує український нарід. Проявився вперше тоді, як перший раз пролялась українська кров в обороні цілоста та незайманності українського народу - національної спільности. Коли український хлібороб з ралом та мечем виступив у степ орати землю - творити нове життя і в обороні засраної схиби - створеного життя підняв меч та коли в тій боротьбі пролялись його перші краплі крови - української крови - в обороні життя, праці, творчого труду, на грані двох світів, на межі Азії та Європи, від тоді українська нація, ведена творчим духом, ніколи не кидала долею призначених їй кордонів. Серед найбільших лихоліть, українська нація творила нову культуру - перетворюючи у звоному горнилі впливи заходу і сходу.

Від тоді цей Дух відвічної стихії цілий час проявляється в історичнім посланництві України. Могутній Дух „руської землі“ веде княжих дружинників під мури царгороду, до боротьби з Візантією, городить степи монгольської навалі червоними щитами. Він велить полягти, а не зрадити - не осоромити землі нашої. Він велить кидати могутній визов „Іду на вас“. Він видвигає могутні держави Володимира Великого і Ярослава Мудрого. Його оспівує творець „Слова о полку Ігоря“.

Він дав силу видержати серед жахливих умов татарського лихоліття, де ціле творче життя українського народу було зруйноване, а нарід біологічно винищувався. Серед цих жахливих умовин оцей Дух української стихії дає

українській спільноті силу та динаміку чину да-  
льше продовжати боротьбу за вільне, творче жит-  
тя, за встановлення нового ладу - життя, на гра-  
ні двох світів. Український хлібороб не кидає  
свої землі. Обливаючи свій труд потом і кровю,  
бореться за нове життя - вільне життя, бо Дух  
української стихії наказує: "здобути, або дома  
не бути".

В цій боротьбі зроджується і формується ук-  
раїнська нація довкруги нової, своєї, провідної  
верстви. Із найнижчих шарів українського суспі-  
льства двигаются вгору нові провідники: Байди,  
Наливайки, Острияниці - Хмельницький. І знову в  
горнилі української нації витворюється - пере-  
топлюючи впливи заходу і сходу - нова культура  
і нової, світлої доби. Ідея національної і со-  
ціальної справедливості, організація проводу із  
усіх верств українського народу - були введені  
в Україні далеко скоріше від французької рево-  
люції. В задумах Дорошенка-Мазепи ми бачимо  
знову прояв боротьби за сповнення місії україн-  
ської нації. В зривах повстань коліївщини та  
гайдамаччини веде відвічний Дух стихії у бій  
за вільне, творче життя та соціальні права.

Навіть у неволі ми ведемо боротьбу за нове  
життя. Доказом цього є поява могутнього генія  
Т.Шевченка, що у своїх творах втілює і виявив  
волю й ідею нації. В ньому проявляється сила  
Духа української стихії. Він же /Дух/ дає йо-  
му відвагу сказати гірку правду, могутнім цьо-  
го світу, у вічі та грозити судом.

Доказом невміруності цієї ідеї нації є зрив  
1917 р. По довголітній неволі українська нація  
назначена стихійною силою українського Духа  
творить знову нове життя з кличем "воля, або  
смерть" на устах борців українського народу.

Нова монгольська навала з надр московської  
тундри залила простори земель української на-  
ції. Але українська нація веде далі з печаттю

сили Духа української стихії, боротьбу за сповнення місії „на грані двох світів“. Документами цієї боротьби є самостійність Карпатської України, є відновлення самостійності Української Держави дня 30.6.1941. Від 30 років ведемо боротьбу і спливаємо кровю. „Жакливі гори жертв, але „здобудеш... або згинеш...“, ось наказ стихії нашого часу. Дух української стихії дав силу видержати нам серед татарського лихоліття - „збавив від татарської потопа“ - і покликав до нового життя, так і тепер кличе нас до боротьби кажучи творити нове життя - збереже нас у ній /в боротьбі/ і нею створить нове життя.

В цій перспективі сторіч ми ясно бачимо силу українського націоналізму у різних його формах, залежно від потреб і життєвих обставин. Вступ очеркує нам змістовно поняття українського націоналізму як:

а/ ідеології - провідних засад, ідей, змісту і цілі життя.

б/ світогляду - /це ширше поняття/ цілість поглядів на світ-життя, розуміння світа і життя /„творити нове життя“/.

Ідеологія - це віктар. Світогляд - це храм. Декалог - це закон, що об'язує всіх членів ОУН, в першу чергу /та всіх членів української спільноти/. В цих десятих точках завершені вимоги відносно нашого поступування в житті, що до них ми мусимо беззастережно приміноватися.

Ділий декалог в основному ділиться на дві частині.

Перша частина - це націоналізм як суспільно-політичний рух, цебто здійснювання вимог нації на засаді законів її життєвого розвитку.

1. Тому вже перша точка звучить: "Здобудеш Українську Державу, або згинеш..." Вона являється основою - чергові точки являються немов би диспозицією, як поступати, щоб здобути. Вона вказує нам мету нашого цілого життя. У всіх його обставинах, на кожному кроці в кожному місці мусимо вести, повні самовідречення, безоглядну боротьбу, за Українську Державу. Цій боротьбі мусимо присвятитись вповні не дивлячись на жертви, що їх вона потягне за собою. На карту боротьби ми мусимо поставити все: вигоди, добро, своє особисте частя включно із життям своїм, свої рідні та близьких. Вести боротьбу не значить тільки боротись - змагатись зі зброєю в руках. Ми мусимо вести боротьбу у всіх ділянках життя, залежно від його обставин та вимог. Ця боротьба на кожній із ділянок життя має бути повна посвята. Рівночасно ми мусимо бути все вповні готові боротись зі зброєю в руках, у всіх видах цієї боротьби: революційно-підпільній, чи повстанчо-військовій.

2. В першу чергу не плямити ні чести ні слави своїй нації своїм поступуванням, своїми вчинками. Поповняючи нечесні вчинки плямимо свою особисту гідність та як член своєї нації - української, плямимо її честь. Тому треба підносити морально звихнених осібників нашої спільноти /вести боротьбу в нутрі/.

Залежно від обставин вести боротьбу із ворожим очорнюванням української нації /пропаганда в першу чергу - знищення ворога в другу/.

Одначе все пам'ятати, що честь і слава української нації основно творимо ми - члени цієї нації, своїми вчинками.

3. Ця точка тісно пов'язана з першою.

Тямлячи про свою життєву мету - завдання, мусимо бути все готові до остаточної боротьби за неї. Тому мусимо все пам'ятати про остаточні рішарчі дні наших змагань і вічно /зедуци вже тепер боротьбу/ готовитись до остаточного змагу, все бути рішенням - готовим до нього /морально/. При тім треба тямити, що наш змаг ведеться і в рішарчі дні вестиметься у всіх ділянках нашого життя. Мусимо бути готові на жертви, що їх потягнуть за собою останні дні нашого змагу /готові морально і фізично/.

4. Бути гордим із природнього зв'язку із українською нацією. Бути гордим на свою традицію - могутність. Бути гордим із вічної боротьби, що її веде українська нація за здійснення своїх стремлінь. Бути гордим із місії, що її доля судила сповнити українській нації на грані двох світів. Це не сміє бути пуста гордість - пиша. Це мусить бути гордість - чеснота, що має зачалювати - поривати /тямлячи про могутні Дні/ вести нас, /тямлячи на геройські діла предків/ до ще більших геройств в боротьбі за сповнення нашого історичного призначення, за славу Володимирового Тризуба. Ми мусимо бути горді, що саме нам припадає почесне завдання боротьби за українську Державу, що саме ми „хоч сином, як не собі“ - маємо здобути - „краю долю в боротьбі.“

5. Пам'ятаючи про боротьбу, про наші завдання, мусимо тямити і про смерть наших борців - лицарів, що впали на шляху боротьби за здійснення нашої Делі, збиті із рук ворога. Їх мусимо помстити. Та мстити їх не персонально /у відношенні до ворога - до вбивників, хоч і це виконується як присуд за вбивство/, але на всій площині фронту нашої боротьби, у всіх її ділянках, на цілій ворожій спільноті.

І не тільки вогнем і мечем - це остаточний вияв нашої помсти - але своєю відданою працею на шляху до нашої мети в першу чергу. Працюючи для добра справи - працюємо за її здійснення, а перемогою нашої Правди пімстимо смерть наших Великих Лицарів.

Друга частинка Декальогу відноситься тільки до членів ОУН /т.зв. організаційна/ і вказує основні напрямні в нашій організаційній праці-боротьбі.

6. Конспірація - одна з найважливіших справ. Це безпека нашої праці в умовах підпілля. Однак і не треба розуміти як саме держання язика за зубами. Конспірувати - це значить правильно вести підпільно-організаційну працю у всіх її ділянках та умовах життя, не виявляючи себе. В особистому відношенні мусимо конспірувати:

- а/ свою участь в організаційній роботі,
- б/ саме існування організації
- в/ внутрішні справи організації.

В основному говорення є найбільшим ворогом підпільної організації. Зже від давна, навіть народня мудрість розказує про лихо балакучості: „млин меле, мука буде - язик меле, лихо буде“. Мовчазність членів є основою конспірації. Мовчати-значить говорити там де потрібно. При тім треба тямити, що організація в підпіллі конспірує людей - своїх членів, тактику боротьби, але не конспірує ніколи свої ідеї.

7. Ми не тільки як Українці - націоналісти мусимо нести тягар боротьбу за нашу ідею, але як члени організації. Тому тим більше повинні ми пам'ятати на 1. та 4. точку декальогу і нести беззастережно увесь тягар боротьби, бути все в його середній



точці ваги - цебо там, де відчувається найважче її дії. Бути на все - на найгірше холодно рішенням і в імя Справи не вагаться ніякого вчинку. Організація являється силою, що веде революційний, самостійницький рух. Не є вона ніякою партією, а мілітарно-політичною організацією. Тому в ній панує військова дисципліна. Ми, як члени організації - як борці української підпільної революційної армії, мусимо беззастережно підпорядковуватись всім наказам свого проводу.

8. Покривається із 5 точкою декальгугу. Ми як члени організації маємо не тільки мстити смерть Великих Лицарів, але вести безоглядну боротьбу із нашим ворогом. Все ж це не значить, що ми маємо на кожному кроці нищити в безоглядний спосіб ворогів тільки фізично. Їх маємо поборювати теж і морально, своєю поведінкою, духовою вищістю - гордістю. Ми мусимо показати на кожному кроці нищість наших ворогів та їх упідлення в боротьбі.

9. Успіх боротьби залежить, у великій мірі, і від того, що ворог знає про неї. Тому ніколи і нікому не сміємо зрадити повіреної нам тайни. Тямлючи про честь і славу своєї нації, що її не сміємо зрадити, про гордість, що саме нам судилось долею рішати в боротьбі про краще завтра /2 і 4 точки/, памятаючи про конспірацію, як основну підставу ведення нашої боротьби, мусимо все бути готові видержати найбільш жорстокі туртури - моральні і фізичні, але не зрадити тайни. В імя задержання тайни мусимо бути готовими принести в жертву все, що маємо найдорожче включно із своїм життям. Щоб в даний час бути сильним і могли знести туртури і не зрадити тайни мусимо все

про це думати і кріпитись, гартуватись морально - душевно і фізично.

10. По здобутті Української Держави ми мусимо стати її творцями - мусимо її будувати. Тому тепер, присвоюючи собі звання борця-революціонера присвоювати мусимо прикмети доброго громадянина. По здобутті Української Держави не сміємо в безділлі насолоджуватись перемогою, а мусимо її негайно закріпити. Наш відпочинок у творчому труді. Перемогу нашої боротьби запевнимо - закріпимо тоді - коли Українська Держава буде могутньою. Із здобуттям Української Держави ми мусимо тягнати на місця творити нове життя на грані двох світів. Наше геополітичне положення вимагає від нас не тільки вічного труду у сповненні нашої місії, але і вічної готовості вести боротьбу за її здійснення. Тому, щоб в повні виконати її мусимо бути творцями - борцями. Мусимо творити її і боротись за неї. Цій місії ми з повною відданістю як і в боротьбі так і в творчому труді мусимо посвятитись, бо інакше стратимо силу свого духа і це стане причиною нашого упадку.

\*\*\*\*\*

„...НАЦІЯ - це вищий ступінь розвитку народу. Це ідейно-політичне оформлення й завершення народу.

/Д. Мирон-Орлик : „Ідея і Чин України“./

ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА  
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ПЕРЕД ЗЛОЖЕННЯМ ЧЛЕНСЬКОЇ ПРИСЯГИ, ЧЛЕН МУСИТЬ  
ЗАВНАЙДОМИТИСЬ З ОБОВ'ЯЗКАМИ, ЩО ЙХ ВЕРЕ НА СЕБЕ.

1. Основним обов'язком члена ОУН є здійснюван-  
ня змісту членської присяги, цебто:

а/ Строго дотримуватись засад загально-люд-  
ської, християнської і національно-суспільної  
моралі і етики, вироблювати і мати взірцеву по-  
ведінку в особистому, родинному і громадському  
житті та в професійній праці;

б/ виконувати загально-національні обов'язки  
та шанувати українські національні святощі, бо-  
ронити на кожному кроці честь і добре ім'я укра-  
їнської нації, Організації і пам'яті Героїв,

в/ виконувати совісно і дбайливо організа-  
ційні доручення і зберігати організаційну тай-  
ну;

г/ належати до первинної організаційної клі-  
тини, звена і в ньому виконувати, належно від  
свого становища в організації, певні організа-  
ційні доручення,

д/ приймати участь у внутрішньому організа-  
ційному житті, - /сходини, вишколи, відправи і  
т. п. /;

е/ сплачувати членські внески та виконувати  
встановлені Організацією матеріальні зобова-  
зання,

е/ плекати і всебічно розвивати членські кваліфікації: засвоєвання і поширення своїх знань з обсягу ідеології, програмових засад і політики Організації, щоби досягнути високого рівня моральної, політичної і організаційної здатності виконувати завдання Організації в час визвольної боротьби українського народу і приготувляти себе до завдань державного будівництва,

ж/ завжди і скрізь поширювати і визнавати, відстоювати і реалізувати ідейно-політичні позиції ОУН і визвольного руху, поширювати її впливи на оточення, здобуваючи її прихильників,

з/ з власної ініціативи віднаходити можливості і способи найкращого здійснення цілей і завдань Організації в кожній ситуації, передавати Організації свій досвід і всі відомості, корисні в її діяльності,

і/ звітувати перед Організацією за свою організаційну, політичну і суспільно-громадську діяльність.

2. З і д п о о д и н о к и х о б о -  
в'язків члена можуть  
т і л ь к и з в і л ь н и т и к о м -  
п е т е н т н і о р г а н і з а ц і й н і  
ч и н н и к и з о п р а в д а н и х  
п р и ч и н н а п е в н и й ч а с .  
Самовільне, неоправдане виконання чи зане-  
дбування обов'язків члена ОУН та зобов'язуючих  
його приписів і засад - потягає за собою ор-  
ганізаційно-дисциплінарну, чи організаційно-  
судову кару, до виключення з Організації  
включно.

3. Всі члени ОУН, які перебувають на терені діяльності якоїсь одиниці Закордонних Частин ОУН, входять в її склад і підлягають її організаційній владі. Звільнити від того обов'язку можуть тільки відповідні керівні провідні органи ЗЧ. ОУН.

"Стаємо до боротьби за свій Нарід, до боротьби кривавої й безпощадної. Віримо в сили свої і національні й виповнимо свій обов'язок. Ми виписуємо на своїому прапорі ці слова: "Одна, єдина, нероздільна, вільна, самостійна Україна від Карпат аж по Кавказ..." і доки хоч на одному клаптику української землі пануватиме чужинець, доки всі покоління українців йтимуть на війну.

Ми відродились з ґрунту наскрізь напоеного кровю наших предків. Наша Нація ступила на новий шлях життя... ми виголошуємо, що ми візьмемо силою те, що нам належить".

М. Міхновський.

П Р И С Я Г А

„ПРИРІКАЮ І ЗОБОВ'ЯЗУЮСЯ ПЕРЕД БОГОМ,  
ПЕРЕД УКРАЇНСЬКИМ НАРОДОМ І ПЕРЕД ВЛАС-  
НИМ СУМЛІННИМ ЯК ЧЛЕН ОУН ВСЕ І ВОЖДИ  
ПРАЦЮВАТИ І ВОРОТИСЯ ЗА СУВЕРЕННУ СОВО-  
РНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ, ЗА ЗДІЙСНЕННЯ  
ІДЕЇ І ПРОГРАМИ ОУН ДЛЯ ВОЛІ, ДОБРА І  
ВЕЛИЧІ УКРАЇНИ, УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ,  
ЛЮДИНИ І ЧЕРЕЗ ТЕ І ДЛЯ ВСЬОГО ЛЮДСТВА.  
ПРИРІКАЮ В ТІЙ ПРАЦІ І ВОРОТБІ ВІДА-  
ТИ ВСІ СВОЇ СИЛИ, ВСЕ, ЧОГО ВО-  
НА ВИМАГАТИМЕ, КОЖНУ  
ЖЕРТВУ, А ЯК ТРЕБА - І  
СВОЄ ЖИТТЯ. ЗОБОВ'ЯЗУЮСЯ ТОЧНО  
І СОВІСНО СПІЗНАТИ ВСІ ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА  
ОУН ТА ВИКОНУВАТИ ВСІ ЇЇ НАКАЗИ І ДОРУ-  
ЧЕННЯ.“

/Із Пост. ІІ Надз. Кон.  
ЗЧ. ОУН./

МОЛИТВА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

/Складена в польській

тюрмі - „Бригідках.“/

Україно, Мати Героїв, зійди до серця мого, прилинь бурем вітру кавказького, пошумом карпатських ручаїв, боїв славного Завойовника, батька Хмеля, тріумфом і гуком гармат Революції, радісним гомоном Софійських давонів. Нехай в Тобі відроджуся слава Твоєю опромінюєся, бо Ти, все життя моє, бо Ти все цастя...

...Задзвони мені брязкотом кайдан, скрипом шибениць в понурі ранки: принеси мені зойки катованих в льохах і термах і засланнях, щоб віра моя була гранітом, щоб резло завзяття, міць, щоб сміло я йшов у бій так, як ішли герої за Тебе, за Твою славу, за Твої Святі Ідеї, щоб помстити ганьбу неволі, стоїтану честь, глум катів Твоїх, невинну кров помордованих під Базаром, Крутами, геройську смерть героїв Української Нації, Української Національної Революції, - полковника Євгена Коновальця, Бассарабової, Головинського та славу смерть Данилишина і Віласа і тисячей інших незаних нам, що їх кості порозкидані, або тайком загребані.

Спали вогнем життєтворчим всю кволість у серці мойому. Страху нехай не знаю я, не знаю, що таке вагання. Зкріпи мій дух, загартуй волю, у серцю замешкай мойому! У тюрмах і тяжких хвилинах підпільного життя рости мене до

ІВАН КОТЛЯРЕВСЬКИЙ.

„Де обчее добро в упадку, забудуть  
отця, забудуть і матку, лети повин-  
ність ісполнять !”

ТАРАС ШЕВЧЕНКО.

„Свою Україну любіть,  
Любіть її во время люте,  
В останню важку мінуту  
За неї Господа моліть !”

„... Вставайте,  
Кайдени порвіте,  
І вражою злою кровю  
Волю окропіте !”

„Борітеся - поборете,  
Вам Бог помагає !”



ЛЕСЯ УКРАЇНКА.

„Убий, не здайся !”

„Розкуймо на зброю плуги !”

„Убити можеш...

Але в покорі і ганьбі

жити не примусиш !...”

ІВАН ФРАНКО.

„Лиш борися - не мирися,

Краще впадъ - але не зрадъ !”

„Або ляжем головами

або вибем ворогів !”

ясних Чинів. В Бинах тих хай знайду смерть  
солонку, смерть в муках за Тебе. І розпли-  
нуся в Тобі я і вічно житиму в Тобі Відві-  
чна Україно, Могутня і Соборна.

- ж - ж - ж -

...УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ РОЗУ-  
МІЄ ДЕРЖАВУ - НЕ ЯК АБСОЛЮТНУ ЗАР-  
ТІТЬ, АЛЕ, ЯК ПРИРОДНУ ФОРМУ, ЩО  
СЛУЖИТЬ ДЛЯ ЇЇ ДОБРА, СИЛИ І РОЗВИ-  
ТКУ.

Д. Мирон-Орлик:

"ІДЕЯ І ЧИН УКРАЇНИ."

"Привязання до мови, віри звичаїв,  
до ідеалів предків, їх моральних, ре-  
лігійних, політичних, економічних і  
соціальних догм, вистражданих і вику-  
тих в огні змагань і переказаних  
продідами внукам - це привязання є  
фундаментом нації"...

Д. Донцов:

"Де шукати наших істори-  
чних традицій".

12 ПРИКМЕТ КАРАКТЕРУ УКРАЇНСЬКОГО

НАЦІОНАЛІСТА

Український націоналіст є:

1. З с е г о т о в и й, - це значить, що він є вояком Української Революційної Армії. Він бореться на великому, всеобіймаючому фронті Української Національної Революції, віддаючи всі свої сили і готовий кожної хвилини віддати своє життя. Український націоналіст є завжди в повній бойовій готовості.

2. Б е з к о р и с н и й, - це значить, що він Ідею Українського Націоналізму й службу для Неї ставить вище всіх скарбів світа цього. Для Неї проміння з радістю можливість спокійного та вигідного життя на тверду долю жовніра-борця, теплу хату на окопи чи тюрму. Щастя шукає і знаходить в радості боротьби й перемоги, в почуванні служби Великій, Святій Управі.

3. Ч е с н и й, - це значить, що ім'я націоналіста носить чесно і ніколи не сплямить ніяким нечесним вчинком. Він завжди дотримується високих вимог націоналістичної моралі. Мораль опортуністичного світу родить і плекає безділля, страх, фарисейство, вигоди й угоди. Мораль націоналістична, це мораль нового світу, світу чину і боротьби. Вона є основою чинного і чистого, мов кристаль, характеру націоналіста, Лицаря-Революціонера.

4. К а р н и й, - це значить, що він безоглядно підпорядкований і вірний аж до смерті Ідеї Українського Націоналізму

Організації Українських Націоналістів і її Провідникам. Він знає, що карність це основа організації і сили, а анархія - це руїна. Тому завжди і всюди піддержуй авторитет Ідеї Українського Націоналізму, Організації Українських Націоналістів з її Провідником на чолі.

5. **А к т и в н и й і п і д п р и е м ч и в и й**, - це значить, що він бореться всіми силами, використовуючи всі можливості, кожну хвилину для добра Великої справи - Української Національної Революції. Він не знає безділля. В нього за думкою і словом іде чин, мов за блискавкою грим. Во життя - це рух, боротьба, а спокій - застій і холодна смерть. Кожну ідею, організацію, чи людину оцінює по ділах, а не словах. Пасивність - це прикмета рабства. Пасивності раба протиставляє творчу ініціативу й напружену активність борця-провідника.

6. **В і д в а ж н и й**, - це значить, що він завжди відважно й неустрашимо протиставляється всім перешкодам і небезпекам. Він не знає, що то є страх. Заяча вдача бонгуза - труса йому чужа й гидка.

7. **Р і ш у ч и й**, - це значить, що він кожний наказ і кожну постанову виконає рішучо, без вагань - постановив - зробив.

8. **В и т р и в а л и й**, - це значить, що він завжди бореться завзято й витривало. Він знає, що без витривалости, доведеної аж до впертості, нема перемоги.

9. З р і в н о в а ж е н и й, - це значить, що він у всіх випадках життя затримує повну відвагу духа. Життя націоналіста повне трудів, перешкод і небезпек. Щоб їх побороти, щоб опанувати положення й зібрати всі сили до удару у відповідне місце, треба насамперед опанувати себе. Тому український націоналіст у підземеллі й відвертому бою, в окопах і тюрмі, в тріумфі, чи на ступнях шибениці, завжди однаково спокійний, гордий і усміхнений. Зміє по лицарськи побіджати і зміє по геройськи вмирати.

10. Т о ч н и й, - це значить, що він завжди дотримується точности в житті включно аж до дрібниць.

11. З д о р о в и й, - це значить, що він хоче бути здоровий, він хоче, щоб ціле українське покоління було здорове. Україна потребує сильних і здорових духом і тілом синів. Тому сам у міру можливости вправляє та поширює руханку і спорт, не нищить свого здоров'я вживанням отруй /не па і не курить/, ні гулящим життям. В українського націоналіста Велика Ідея в серці, вогонь революційного духа в грудях, міцні і гнучкі м'язи, сталеві нерви, швидкий соколиний зір і олух та твердий п'ястук.

12. О б е р е ж н и й, - це значить, що він завжди придержується строго всіх засад конспірації.

МИ ЙДЕМ.....

З підпілля славного йдемо у світ широкий, ми українські революціонери, зі сурмою в руках та мечем при боці... З під землі виходимо на світло денне і ставимо свої кроки повільні може, але певні. Під землею ми вирости, але не зродились на білому світі. З надлюдських муках зродила нас Мати - кров невинно помордованих ворожою рукою. Кат був нам повитухою, скрипіт шибениць колисанкою, а казками зойки катованих. Дві пестунки мали ми - Любов і Ненависть, а одного вчителя - Правду. Годувались терпінням народу, а вмивали нас сльози сиріт. Церквою для нас були могили на полях, а дзвонами - стріли до засуджених на смерть.

Одну віру маємо - віру в Бога та нарід свій, що з нього чийшли, до нього йдемо і серед нього жити будемо.

Суверенна Соборна Українська Держава - це наша найближча мета, а шлях до неї - боротьба.

Апостолами боротьби ми були, є і будемо. Святу боротьбу за Правду і Волю проповідувати хочемо. Боротьбу, що не знає стриму, не лякається жертв.

Йдемо під селянські низькі стріхи, до брата свого, що мозольними руками крає скибу пересяклу кровю і потом предків своїх і проголошуємо, що є хвилі в яких рало не в землю, а в тіло ворога встромити треба, що шабля нічим не шляхотніша від коси і не дасть ворогові ні гяди землі Української.

Йдемо до темних лісів, де ворожа сокира ширить безпощадне знищення... Зайдемо до фабрик, де мязи українського робітника лопають від напруги, куючи золото для своїх гнобителів і вчити будемо, що тільки у власній

державі український робітник матиме змогу влаштувати свою долю по своїй волі...

Підемо до підземних копалень, де ворог українськими руками видобуває скарби Української Землі і навчати там будемо, що скарби Української Землі Українському Народові належать, а тим самим йому, як синові того ж народу.

Підемо до вчених та переконувати їх будемо, що нищення ворожої державної машинерії, якої колісцятками і вони являються є рівночасне з прискіпуванням процесу творення власної Держави.

Зайдемо і до ворожої армії, де цвіт українського народу зі спаленим із сорому лицем вчить як боронити тюрм, в яких карається його нарід і засурмимо там, що від волі того, в чий руці кріс залежить куди полетить куля і що не знати ні дня, ні години, коли їм, як воюючим свого народу прийдеться стати в обороні його правд, і ворожий багнет облити ворожою кровю.

Зайдемо і до школи, між малі діти, де вчитель заціплює ворожу отрую в молодечі серця і навчати будемо любови та посвяти до рідного народу.

Підемо до церкви і від вівтаря проповідуватимемо Любов - любов до рідного, Правду, Справедливість.

Всюди підемо, не минемо нікого, зайдемо до найдалших закутин Української Землі та світами, де живуть наші брати, споїмо всіх у одну Непоборну Революційну Армію і поведемо її шляхом боротьби за В И - З В О Л Е Н Н Я Н А Ц І І .

44 ПРАВИЛА ЖИТТЯ

Невмірута владарна воля Української Нації, що казала Твоїм предкам завойовувати світ, вогдила їх під мури Царгороду, поза Каспій та Зислу, здвигнула могутню Українську Державу, мечем і плугом зазначувала кордони своєї владарности в боротьбі проти орд сповняла історичну місію України, що проявлялася в державницьких чинах і творчих задумах Великих Гетьманів і Геніїв, що піднялись з руїни до нового революційного чину й державного будівництва, що посягає тепер владно по нове життя і творить могутню епоху Українського Націоналізму й наказує Тобі:

встань і борись,

слухай і вір,

здобувай і перемагай,

щоб Україна була знову могутня як колись і творила нове життя по своїй владарній волі і могутній ідеї.

1. Упримай життя, як героїчний подвиг і здобувчий чин владарної волі та творчої ідеї.

2. На найбільшій Твоїм законом і Твоєю волею є владарна воля й ідея Нації.

3. Будь підним виконувцем заповітів великих владарних постатей Твоєї Нації й борись та працюй для великого майбутнього.

4. Твоїм найбільшим добром і Твоєю честю є сила і велич Твоєї Нації.

5. Залізна дисципліна супроти ідеї та Проводу та обов'язок праці є Твоєю чеснотою.

6. Пам'ятай, що Україна покликана до вла-



дарности та творчости і не має меж до її могутности і розвитку.

7. Плекай волю владарности та творчости, неси всюди величну Ідею Правди України, її історичну місію закріплюй владно в життя.

8. Твоєю найбільшою любовю є Українська Нація і уважай своїми братами членів української національної спільноти.

9. Будь вірний на життя і смерть ідеї Нації і не здайся, хочби проти був цілий світ.

10. Красу і радість життя вбачай в невпинному отремлінні на вершини духа, ідеї і чину.

11. Могутній Бог княгині Ольги й Володимира Великого жадає від Тебе не сліз, ані квиління, чи пасивного роздумування, але мужности й активного життя.

12. Знай, що найкраще віддаси Богові почесь через Націю й в ім'я Нації чинною любов'ю України, суворою мораллю борця та творця вільного, державного життя.

13. Здобувай знання, що допоможе Тобі опанувати світ і життя, піднести Україну й перемогти ворогів.

14. Будь овідомий того, що Ти є співвідвічальний за долю цілої Нації.

15. Памятай, що найбільшим злочином є шкодити Нації.

16. Твоїми ворогами є тільки вороги Твоєї Нації.

17. З ворогами поступай так, як вимагає цього добро й велич Твоєї Нації.

18. Знай, що найкращою ознакою українця є мужній характер і вояцька честь, а охороною України - меч.

19. Постійно пізнавай, удосконалюй і твори себе, а здобудеш світ і життя.

20. Знай, що світ і життя, це боротьба, а в боротьбі перемагає той, хто має силу.

21. Тоді Ти повна людина, якщо перемагаєш себе і світ і постійно стремиш на вершини.

22. Знай, що в боротьбі перемагає той, хто не жахається невдач, але має відвагу піднятися з упадку й завзято змагає до цілі.

23. До перемоги треба витривалости й постійного зусилля в діянні і боротьбі.

24. Кожночасно будь готовий на найбільший чин, але не занедбуй щоденної праці.

25. Будь перший в боротьбі і перемогах життя, щоби здобути для Нації вінець перемоги.

26. Жий ризком, небезпеками, постійним змагом, а погордуй всякою вигодою й спокійним життям філістра.

27. Радо й без озву виконуй належні обов'язки, щоби власною працею й жертвистю здобути право на провідництво.

28. Пам'ятай, що провідництво вимагає постійних трудів і великих зусиль.

29. Будь сильний і незломний навіть в обличчі смерті і при всяких терпіннях.

30. Став гордо чоло небезпекам, а на удари життя відповідай збільшеним зусиллям праці й боротьби.

31. Памятай, що милостиню приймає тільки немичний прошак, що не може власною працею і вартістю здобути право на життя.

32. Не покладайся на нікого. Будь сам творцем свого життя.

33. Будь окромний і шляхотний, але не знай, що значить слабість і покора.

34. Співчуття з велетнями Духа Тебе підносить, співчуття з підлими й безхарактерними людьми Тебе ослаблює. Подай братню руку тим, що як і Ти, хочуть іти на верхівя.

35. Не треба заздрити нікому. Приймай те, що здобудеш власною працею і вартістю.

36. Будь товариський. Зв'язуй побратимство духа, ідеї і зброї в житті, праці й боротьбі.

37. Зв'язуй тісно своє життя з життям Нації. Віддай Україні свою працю, майно, кров.

38. Нехтуй всякою лицемірною облудою і хитрим фальшем, але приховуй перед ворогом таємниці і не дайся заманути в заставлені тенети і, хочби підступом старайся здобути його таємниці.

39. Шануй жінок, що мають стати Тобі товаришками духа, ідеї і чину в житті та гідними матерями, але нехтуй розгнузданими.

40. Ціни високо материнство, як джерело продовження життя. З Твоєї родини отвори кивот чи-

стоти раси Нації.

41. Люби і опікуйся дитвором, як молодістю майбутнього Нації.

42. Плекай фізичні сили, щоби тим видатніше працювати для Нації.

43. Будь точний. Зважай на втрачену частину життя кожний момент, що минув без діла.

44. Що робиш - роби сумлінно й так, якби воно мало остатися вічно й мало бути останнім найкращим свідомством про Тебе.

На кров і славу пам'ять Великих Лицарів, в ім'я майбутніх поколінь все і завжди засвідчуй чином вірність і любов Україні, неси гордо і непохитно прапор Українського Націоналізму, високо цінни й шануй честь й ім'я Українського Націоналіста.

"...НАМ ТРЕБА ПЛЕКАТИ СИЛЬНУ, НЕВОСПИ-  
ЩУ ВОЛОЮ МОГУТНОСТІ, ВЛАДАРНОСТІ Й ТВОР-  
ЧОСТІ, ТРЕБА ПЛЕКАТИ ЕНЕРГІЮ ЧИНУ. САМЕ  
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ ЗРОДИВСЯ З ІСТО-  
РИЧНИХ ПЕРЕМІЖАНЬ І З ЧИНУ ВИЗВОЛЬНИХ  
ЗМАГАНЬ..."

/Д. Мирон-Орлик:

"ІДЕЯ І ЧИН УКРАЇНИ". /

ПРО ХАРАКТЕР

/На підставі реферату Дм.Донцова./

Моторами історії, що здвигать і ведать народи - є одиниці, за якими тягнеться маса. В мирні часи і в критичні, в монархіях і республіках. А тою чудодійною силою, яка ті одиниці підносить в гору, дарчи їм владу над числом - є їх с и л а х а р а к т е р у. Команда над всіми, незавсідги найінтелігентніший, але все - завягтіший, той, то виявляє найбільш тверду вдачу. Амбіція, навіть геніяльність - ніщо, де нема характеру. Амбіція може зійти на манівці, розум заплутатися в сумнівах, тільки незломний, мов віра, лишається характер. Твердо йти своєю життєвою дорогою може тільки нація великих характерів. Суспільність безхарактерна, навіть при сприятливих обставинах, навіть при чужій допомозі, не створить нічого. Завсідги перекидатиметься від захвату до розпачі, тратитиме голову при перших невдачах, перецінюватиме силу перешкоди, не довірять власній силі, хоч би і як „свідома“ була свого „ідеалу“. Зама свідомість не поможе, ні сам запал. Великі речі в цім світі стоять твердими характерами, бо й світ цей не є м'яким...

Що ж є характер?

Це передовсім в и т р е в а л і с т ь .

47 літ витревало працював Клемансо, щоб пімстити зневажену Францію та покорити Німеччину в 1918 р.

Витревалим був кошовий Кальнешевський, що через 25 літ карався в тюрмі, осліп і помер та покорився Москві. не

Витревалими були ті українці, що від 1917 р. почавши, боролися проти червоної Москви в українській армії в повстанчих загонах - /з 1919 р.

на самому Лівобережжі забито українцями в повстаннях 50 тисяч добірних комуністів і очищено повстанцями 300 міст і містечок/ - чи боролися проти колгоспного ладу і, тільки фізична смерть мільйонів українців через заслання, розстріли і голод привела червоних до тимчасової окупації України.

Витревалість дала можливість українцям опанувати степ, колонізувати Кубань, Сірий і Зелений Клин Азії.

Равіта-Гавронський пише про козаків: "козаки, при безсумнівній мужності виказували великанську винахідливість в обороні, надзвичайну витревалість, силу волі"...

Ц е п е в н і є т ь с е б е , певність  
вибраної лінії - думки.

Ц е з н а т и ч о г о х о ч е т ь с я і к о н ц е т о г о х о т і т и ,  
вміти в рішальну хвилину сказати "так" або  
"ні", не зтратити віри в найтяжчих хвилинах,  
як не втратив її Шевченко на засланчі - "а я  
брате, таки буду сподіватись" - і певний поби-  
ди своєї ідеї знав, що "встане Україна і роз-  
віє тьму неволі"...

Певні в слушності своєї ідеї, в рішальну  
хвилину, гордо гинули на шибениці сл.п. Білас  
і Данилишин.

Ц е в і р н і є т ь п е р е к о н а н -  
н я м , ц е в і р н і є т ь і д е ї .

Ц е г о т о в і є т ь і т и з н е ю д о с л а в и й д о з а г и -  
ну, як шов полковник Коновалець і тисячі ін-  
ших друзів, що вірні ідеї в лавах ОУН, УПА за-  
гинули в боротьбі...

Ц е з а м и л у в а н н я в п р и г о -  
д а х .

Ц е л ю б и т и н е з н а н е , ш у к а т и н о в и х ш л я х і в , н е  
боятися трудів, невигод і небезпек. Ця сила  
гнала воїнів князя Ігоря "пити шоломом воду із  
Дону", шукати собі чести, а князеві слави, ця  
сила гнала князя Завойовника шукати нових зе-  
мель для української держави, - запорожців на  
очайдушні походи на Чорне море, - а відділи УПА

в рейди на Закарпаття, Засяння, Словащину...

Де ніколи не знеохочувати ся невдачами.

"Паде лише той, хто не хоче зачинати наново". Таким був Хмельницький, що "зачав знову" по кількох невдалих і криваво поляками здушених козацьких повстаннях, таким був Орлик, що "зачав знову" по Полтаві...

Де культ успіху. Де культ великої амбіції і великої праці. Де не хвилеве захоплення, але стала вперта праця через довгі літа.

Плятон працював над своїми діалогами 18 літ. Коперник над своїми „Революціонерс“ - 36 літ: щоб лиш відписати твори Гети, треба 60 літ праці одного копіста: а скільки праці в свої твори мусів вложити Іван Франко, Панько Куліш, Михайло Грушевський?

Де почуття честі.

Князь Вягослав Завойовник, оточений великими силами Греків, кликав своїх воїнів полягти в бою, а не посоромити землі руської - „мертві сорому не знають“.

Козаки говорили про себе, що вони „корінь і твердиня честі та вікопомної слави всього товариства воєнного“/слова козаків з походу Острянина 1638 р./.

Шевченко високо оцінив почуття честі козаків у своїй поемі „Гамалія“:

...І сором тут і сором там,  
Зоставать з чужої домовини,  
На суд Твій праведний прийти,  
З кайданах руки принести  
І перед всіми у кайданах стать  
козакові..."

Козак, умираючи, залишав своєму синові як одиноке майно - шаблю, якою мав боронити честь свого народу.

Сильне почуття честі було в тих козаків, що їх 300 оточили поляки на острові під Берестечком. На пропозицію короля „здатись“ і одержати ласку за їх хоробру оборону, козаки відкидали від себе свої дорожочинності і відповіли, що „волять з честю згинути, як одержати ласку з „руки ворога“.

Зловлений поляками і до розстрілу присуджений запорожець просив не стріляти його, але вбити на паль, бо... „такою смертю згинув його батько“.

З честю гинув Байда Зишневецький на турецьким гаку, але віри свої і народу не зрадив.

Шевченків Гонта вбиває своїх синів „за честь, славу за братерство, за волю України...“

З оборони честі українського народу згинуло 300 внаків в бою під Крутами.

Це почуття честі в щоденному житті означає: мати почуття відповідальності і говорити те, що робиш, а робити те, що говориш.

Коли пластун під словом честі казав, що „це є так“, то це було так.

Де завжди бути готовим і м сповнити свій обов'язок. Завжди бути готовим на труд, на небезпеку, на боротьбу, на смерть.

Полковник Іван Вігун знав дуже докладно більшість теренів України і це, між іншим, допомагало йому всюди бити ворога. Коли під Берестечком несподівано не стало гетьмана Хмельницького, Вігун залізною рукою опанував ситуацію і майже без втрат визрів козацьке військо з небезпечного оточення.

Про це пише англійський письменник Редярд Кіплінг: „Нації проходять і по них нема сліду та історія дає нам нагу причину цього, розгадку у всіх випадках: впали народи тому, що не були приготовані. Ніщо на світі - ні братерство, ні слава, ні таланти - не заступають одного того, що є законом понад усі закони -



"буди́ть при́готований". Це є єдина наука, що впливає з усіх часів і всіх країн, одна незмінна правда серед усіх вартостей світу - і для дітей, і для жінок, і для націй, і для цілих рас: буди́ть при́готований, буди́ть при́готований, і ще раз кажу - буди́ть при́готований".

Де значить дба́ти за о́праву, не за себе.

Дбати за справу кликав Іван Франко:

Кожний думай, що на То́бі міліонів  
" /стан стоїть,  
Ко за долю міліонів мусиш дати Ти  
/одвіт..."

Про о́праву, не про себе думав київський архієпископ Контантин - розстріляний більшовиками - коли під тяжким більшовицьким пануванням звертався до вірних: "найбільше буду вас учити віри в Бога нашого Ісуса Христа, буду проповідувати любов до обездолених усього світу, а на́йперше до народу України, до його тяжкого минулого і славного майбутнього: буду викликати вас відкинути ганебну байдужість до своєї рідної матері і любов'ю своєю залікувати її рани, обтерти її сльози. А коли поле ваше буряном заросло, коли ворог толочить і паде вашу ниву, коли потрібна буде вам допомога братерська, ідіть за нею до мене..."

Де вміня в олодіти собою. Де з зимною кров'ю вміти зорентуватися звідки прийде найближчий удар, передбачити тяги противника і їм запобігти.

Де, нарешті, вміти дивитися на життя, як на гру. Не бути дуже втішеним по виграній, а дуже пригнобленим по програній. Кожну небезпеку вміти з усміхом зустрічати.

То це є сила характеру?

Це є наставлення душі, оспіване Редярдом  
Кіплінгом:

"Коли ти можеш бачити зруйноване діло цілого  
/свого життя,

І без слів взятися будувати його наново,  
Або за одним ударом - стратити виграну боток

/партій  
Без жодного порушення і без одного зітхання...  
Коли ти можеш бути коханком, не шаліючи

/з любови,  
Коли ти можеш бути сильним, не перестаючи

/бути ніжним...  
Коли ти можеш любити своїх приятелів як бра-  
/тів, але так,

Щоб ніхто з них не був в с і м' для тебе,  
Коли ти вмєш розважати, спостерігати й піз-  
/навати,

Не старчи ніколи скептиком або руйнником,  
Мріяти, та даючи свої мрії стати твоїм паном...

Коли ти потрапиш бути сучорим, не попадаючи  
/ніколи в лють,

Коли ти вмєш бути відважним, а ніколи без-  
/розсудним,

Коли ти вмєш бути добрим,

Коли ти вмєш бути мудрим,

Не будучи моралізатором, ні педантом,

Якщо ти вмєш зберегти свою відвагу і не  
/стратити голови,

Коли всі інші довкола тратять її, -

Тоді князі, боги, щастя і перемога стануть  
/на віки твоїми вірними рабами,

Тоді ти станеш л ю д и н о ю ."

Хто не знає мети -

той не може знайти дороги.

ДО ЗАВДАНЬ ОРГАНІЗАЦІЇ /членства/

НА ЧУЖИНІ

Організація Українських Націоналістів на еміграції є нерозривною частиною тої Організації, що як єдина політична організована сила, веде активну революційну боротьбу в Краю. Вона визнала єдиний верховний політичний революційний Провід Українського Народу, Українську Головну Визвольну Раду, керівним чинником визвольної боротьби, а Українську Повстанчу Армію уважає єдиним збройним раменем і активним та міцним оборонцем українського народу.

Цілі Організації тут і там одні, дух і мораль одна - революційна, різниця лише в завданнях, що стоять перед Організацією на еміграції, у методах боротьби та в тактиці, при

Коли Край стоїть у безпосередній революційній боротьбі з окупантом, коли члени Організації ведуть політичну роботу у найглибшому підпіллі, або збройно в рядах УПА - то завданням Організації на еміграційних теренах є: в цілому праця для Краю, чи то в виді політичної роботи на зовнішньо-політичному відтинку, чи робота серед українських еміграційних мас.

Коли до боротьби з окупантом на Рідних Землях станув, за почином Організації, цілий нарід, без огляду на класові, станові, чи політичні розходження та різниці, - завданням Організації на еміграції являється - впрягти до роботи на службу Краєві й справам визвольної боротьби й політики еміграційні маси українців.

Завданням ОУН серед українців на чужині є бути хребтом української самостійницької політики, тобто:

а/ приєднати для нової політичної програми всіх українців, а зокрема безпартійні та існуючі вже чи свіжо зорганізовані всякого типу українські організації та інституції.

б/ послідовною обороною принципів громадської моралі і відповідальності створювати в українських середовищах атмосферу збірного морального примусу у відношенні до безвідповідальних одиниць, що своїм політичним авантюризмом /евен. отамани-самозванці/ чи браком засад особистої моралі компромітували б в очах чужинців добру славу українського імені.

в/ взяти на себе внутрішню охорону українців перед несподіванками ворожих інтриг і ворожого слідження.

г/ спрямувати українців до професійних занять і виколів важких з огляду потреб нашої визвольної боротьби, або з огляду потреб державного будівництва.

Наше завдання серед чужинців є: зацікавити окремі чужинецькі круги українською справою, переробити в них вплив ворожої пропаганди та за їх посередництвом, знайти можливості співпраці з раціями української політики та з потребами краєвої визвольної боротьби... Для цієї роботи необхідно:

а/ опанувати членами пам'ятково нашу аргументацію про загрозу для західних держав від зросту сили Сов. Союзу,

б/ переробити серед чужинців поширене переконання, що українці є або германофілами, або советофілами /„браттій народ"/. Для цієї цілі необхідно зібрати весь доказовий мате-

ріял /дати, факти, числа, прізвища/ про нашу боротьбу з'обом окупантами, про їхню політику знищення України та про протилежність політичних цілей України і обох напашників,

в/ опомогати і співпрацювати з діями других поневоленних і загрожених Сов. Союзом неімперіялістичних народів.

На закордонному відтинку фальшиве опінія про нас є доволі масово поширена серед чужинців і це творить поважну перешкоду для успішної нашої роботи. Переломання тих поглядів про нас зимагає великого вкладу праці. Загальне недоцінювання загрози від Сов. Союзу серед чужинців творить ще і другу додаткову перешкоду для зацікавлення їх справою української визвольної боротьби.

Щоб могли сповняти свої завдання треба етаратися входити в персональні знайомства з чужинцями, а згодом у їхні середовища. Особливо не нехтувати нагодами навязувати знайомства з визначними та більш впливовими чужинцями, пам'ятаючи, що вперед особисто треба з ними заприятелитися та здобути їх особисте довіря, а щойно потім ступнево вводити їх в українську проблематику. Також треба користати з принагідних можливостей, особисто та групово входити на такі позиції співпраці /професійні напр./, що дають спромогу постійного звязку з поважнішими чужими кругами.

Члени Організації Українських Націоналістів, кермуючися внутрішньою потребою та почуттям обовязку супроти свого народу та його політичного та соціального визволення, етавть на шлях революційної боротьби, приймаючи програмові заложення Організації та добровільно беруть на себе обовязок цю роботу вести по своїм

"ВОЛЯ; АБО СМЕРТЬ"

Клич Січових Стрільців.

"НЕ ЗАБУВАЙМО ЗА МЕЧ, УЧІМОСЯ  
МЦНІШЕ ТРИМАТИ ЙОГО В РУКАХ!"

Симон Петлюра.

"У ВОГНІ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ ЗАЛІЗО  
НА СТАЛІ, В БОРОТБІ ПЕРЕТВО-  
РЮЄТЬСЯ НАРОД В НАЦІЮ".

Евген Коновалець.

"ДОКИ НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ ПА-  
НУВАТИМЕ ЧУЖИНЕЦЬ, ДОТИ УКРАЇН-  
ЦІ НЕ ПОКЛАДУТЬ ЗВРОІ. ДОТИ  
ВСІ ПОКОЛІННЯ УКРАЇНЦІВ ТРИМУТЬ  
НА ВІЙНУ".

Микола Місневський.

„ЗДОВУДЕШ..., АБО ЗГИНЕШ...”

Девіз членів ОУН та  
бійців УПА.

„РЕВОЛЮЦІОНЕРИ І ПОВСТАНЦІ!  
ПОКИ ЗЕРНЯ У ВАШИХ РУКАХ -  
УКРАЇНА ГЛАДІТИМЕ НА ВАС ГОРДО,  
ПЕВНА ЗА СВОЄ МАЇБУТНЄ!”

Зі слова Проводу ОУН.

„ВІЧНА СЛАВА ГЕРОЯМ, ЩО ВІДАЛИ  
СВОЄ ЖИТТЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ!  
НІ НА КРОК НЕ ВІДСТУПИМО ВІД  
ІДЕЙ, ЯКІ ВОНИ НАМ ВКАЗАЛИ І  
ЗА ЯКІ ПОКЛАЛИ СВОЄ ЖИТТЯ!”

Ген. Тарас Чупринка  
Головний Командир УПА.

„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! КЛИЧЕМО  
ТЕБЕ, СТАВАЙ ДО БОРОТЬБИ ЗА  
СВОЮ ВОЛЮ, ЗА СВОЮ ДЕРЖАВУ!”

З універсалу УГЗР.

здібностям, без огляду на труднощі й небезпеки - аж до створення твердих основ УСРД.

Основним та одиноко розпізнавальним мірилом моральної вартості члена та його внутрішньої сили є безпосередня революція боротьба. За весь час існування Організації в часах різноманітної окупанської діяльності, ядро та основний кадр активу Організації стояв завжди вічна-віч з ворогом. Так і тепер: - ядро членства Організації, найкращі з них, стоять у перших лавах народньої революційної боротьби зі сталінським більшовизмом. Члени Організації сповняють свій обов'язок.

Частина членства, що з різних, від себе незалежних причин знайшлися на еміграції /наказ виїзду, насильне вивезення, праця за кордоном рідного Краю/ має здавати собі ясно справу з цього який є основний обов'язок члена нашої Організації. Він має бути готовий одночасно на те, щоб заступити чи поселити лави друзів, що в кривавому змагу стоять і падуть в перших лавах, ведучи народ до боротьби за своє право, чи до оборони перед ворогом. Це є основним. Бо від ясного озвідомлення цього становища залежить все наше поступування, все наставлення та діяння. Бо вся діяльність члена на еміграційному терені є лиш впливом, є лиш похідною того основного.

Отже до того часу, доки наказ не покличе кожного з Краю, він стоїть до диспозиції та під наказами тоїж Організації на еміграції.

Тут сповняє роботу, потрібну під сучасну пору та підготовляється до боротьби. І хоча вістря роботи членів Організації на еміграції є наставлене в напрямі суспільно-політичної праці, зовнішно-політичної роботи і підготови та не може виявитися його бойова здатність і характер революціонера - то тут мусить бути



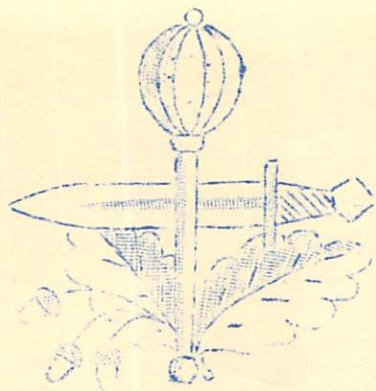


ЦІЛЬ НАШОГО ЖИТТЯ

1. ЗДОБУТИ УКРАЇНСЬКУ САМОСТІННЮ СОВОРНУ ДЕРЖАВУ І ЗАКРІПИТИ ЇЇ, ПОСТАВИТИ ЇЇ В ОСНОВУ ГЛУБОКОГО І ВСЕБІЧНОГО РОЗВОЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ:
2. ВЕСТИ НАЦІЮ НА ВЕРШИННІ ТВОРЧОГО ЖИТТЯ:
3. ЗВЕРНУТИ ЇЇ ГІДНЕ СТАНОВИЩЕ В МІЖНАРОДНІЙ РОДІНІ:
4. І ЗАПЕВНИТИ КОЖНІЙ ЛЮДИНІ - УКРАЇНЦЕВІ ГІДНЕ СТАНОВИЩЕ В СУСПІЛСТВІ:
5. ВІДАТИ СВОЇ ВСІ СИЛИ І ЗДІБНОСТІ ВЕСТИ КОЖНУ СВОЮ ПРАЦЮ ПІД КУТОМ ЦІХ ПРІНЦИПІВ.

НАШІ ЗАВДАННЯ НА ЧУЖИНІ

1. СТОЯТИ НА СТОРОЖІ ГЛУБОКОЇ МОРАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ СЕРЕД ЕМІГРАНТІВ:
2. ДЕРЖАТИ ЗВ'ЯЗОК З КРАЄМ:
3. БЕРЕГТИ І ШИРИТИ СЛАВУ УКРАЇНЦІВ СЕРЕД ЧУЖИНЦІВ:
4. ВИВЧИТИ ЧУЖИНУ ПІД КУТОМ ІНТЕРЕСІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ:
5. ГОТОВИТИ КАДРИ ДІЙСНИХ ФАХІВЦІВ.



На диявола -

ХРЕСТ

На неприятеля -

ШАБЛЯ

Козацький полковник  
Ярослав Яроменко.





Вид -ПтП ВЕРХОВИНА